

Molnár Ilona

Beáta

Augusztus volt,a nap izzott,mint a láva
Idő előtt,kínok közt jöttél a világra.
Csöppnyi test,erőtlen sírás,harc az életért,
Eltörpült a fájdalom,nem adnám semmiért.

Miért siettél?Még maradhattál volna!
Igyekezted,mint akinek tengernyi a dolga.
Nem tudtad mi vár,az élet olykor mostoha
Csak magadban bízatsz,idegenben soha.

Kopott mackó,kócos babák óvodája,
Végtelennek tűnő iskolák sokasága.
Te dacoltál s pakoltál,mert otthon jó
Megtanultad,a szépben is ott a buktató.

Próbálgattad szárnyad,gyengécske még
Erőd a kitartás,ám határtalan az ég.
Célod a fontos és a szerelem vára,
A bizalomnak néha csalódás az ára.

Szenvedted sokat,fájt a kicsi szív is
Mikor sírni láttalak,titkon sírtam én is.
Minden változó,az ismeretlen hív
Csak egy örök van,a szerető anyai szív.

Békéscsaba,2018.június 13.